

Megtisztulás, betöltekezés, szolgálat

– gondolatok egy nyári igehirdetésből –

Róm 6:12-23

Számtalanszor rácsodálkozhatunk arra, hogy emberek mi mindenre képesek egy-egy általuk fontosnak ítélt cél elérése érdekében. Pedig ezek a célok legtöbbször igen mulandóak és kétes értékűek. Sokan „hajtanak” környezetük elismeréséért, egy aranyéremért, kupáért, a sokadik ingatlanért, autóért, diplomáért..., s mindezt sokszor csak azért, hogy bizonyítsák önmaguk és mások előtt: „Képes vagyok rá!”

Összemérhetetlenül értékesebb céllal és jutalommal magunk előtt van-e bennünk ennek az erőfeszítésnek csak töredéke is? Isten ígérete az örök élet. Ez messze értékesebb minden földi jutalomnál és elismerésnél. Igaz, mi emberek véges lehetőségeinkkel és értelmünkkel csak a földi életet tudjuk úgy-ahogy felfogni, – s mivel nincs viszonyítási alapunk – az örök életet Isten ígéreteiből ismerjük, és csak a hit által vagyunk képesek elfogadni. Minden lemondásnak, odaszánásnak és kitartásnak ez a hit a mozgatórugója. Ezért rendszeres imatémáink között kell, hogy legyen: „Urunk, Istenünk növeld a mi hitünket!”

A Rómaiakhoz írt levél fő témája Isten kegyelme, mint egyetlen lehetséges út az üdvösségre, és az a változás, amelyet ez a kegyelem munkál ki már itt a földön a megtért és újjászületett ember életében. Pál többször hangsúlyozza: nem azért kaptunk kegyelmet, hogy a bűnbocsánat után a bűn uralmát immár zavartalanul megtűrjük az életünkben. A kegyelem nem szabadít fel a gonosz cselekvésére, hanem megszabadít abból az állapotból, hogy kiszolgáltatottak legyünk a bűn hatalmának, és ezáltal a törvény ítéletének A

kegyelem a bűn miatt holtpontra jutott élet kimozdítója. S miközben kimozdít, kötelez és bátorít is: „Eredj el, és többé ne vétkezzél!” De még tovább is vezet ennél: „Bízzál az Úrban, és jót cselekedjél!”

Jézus beszél a kitisztított, felékesített, üres házról (Mt 12:43-45). A megtisztulást követnie kell a betöltekezésnek; a régi szolgálatot egy új szolgálatnak. Mert az üresség hívogató

a gonosz erőknek; a tétlenség pedig a

bűnnek. Az új élet győzelme csak a

megtisztulás és betöltekezés

szoros

együtteséből

születhet meg.

Minden más

próbálkozás kudarcra van

ítélve! A betöltekezés, és az aktív szolgáló élet szorosan

összetartozó fogalmak, mint ahogy a hit és a cselekedet is az. Gyakorlati szétválasztásuk életképtelenséget eredményez.

Nincs köztes állapot, és nincs harmadik út sem, mint sokan büszkén vallják, hogy ők függetlenek és szabadok. A liberalizmus tüntetően harcol a személyiség szabadságáért, de hogy ez a hangzatos szabadság sokaknak mennyi nyomort és végső romlást hoz, azzal senki nem törődik hívei közül. Nem veszik észre, hogy mi emberek teremtettségünknel fogva kötődő lények vagyunk. Szabad akaratunk csak arra képesít, hogy két adott lehetőség közül válasszunk, de nem hozhatunk létre egy harmadik, mindentől és mindenkitől független életalternatívát. Az a csapda ebben az egészben, hogy az

egyik irányban valóban úgy tűnik, tényleg szabadon dönthetünk dolgokról. Sokszor van úgy, hogy szabadon választhatjuk a kényelmesebb utat, a könnyebbik megoldást, a pillanat élvezetét... De amikor valamiről kiderül, hogy negatívan visszaható következményei is vannak, akkor döbbenünk rá, hogy csapdába estünk. A visszakozás már nem megy olyan könnyed szabadsággal. Hirtelen szorítani kezdenek a kötelek, amelyekről korábban azt se tudtuk, hogy vannak. Az ilyen állapotból megtérteknek mondja Pál: „...amikor szolgálai voltatok a bűnnek, szabadok voltatok az igazságtól. De milyen gyümölcsöt termett ez akkor nektek? Bizony, most szégyenkeztek miatta, mert ennek vége a halál!”

Miközben ebben a szakaszban párhuzamos felszólításként van jelen régi szolgaság tagadása és az új igenlése – „Ahogyan tehát átadtátok tagjaitokat a tisztátalanságnak és a törvénytelenységnek a törvényteleniség szolgálatára, úgy most adjátok át tagjaitokat az igazság szolgálatára, hogy szentek legyetek.” – más helyen azt az összefüggést is elénk tárja Isten Igéje, hogy éppen a megerősödött új fogja kiűzni a régit. Miért? A megtérés és újjászületés nem tesz mindjárt más emberré? De igen! Az értékítéletünkben, a bűnhöz való viszonyunkban és törekvéseinkben mindenképpen.

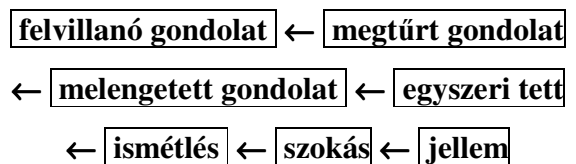
Például: az Istentől távol élő ember menetrendszerűen vétkezik, anélkül, hogy ez zavarná. Egyetlen dolog foglalkoztatja csupán mindabból, ami a bűnével kapcsolatos: hogyan lehetne kikerülni a társadalmi számonkérést? Ha ez biztosított, akkor nincsenek különösebb gátlásai. Az Istenhez tért, és Vele kapcsolatban élő ember már komoly balesetként éli meg a bűnét, amit nem tud könnyedén, fájdalom nélkül feldolgozni. De a kegyelem felsegíti, túllendíti a bűn holtpontján, és bukásának hatását felkiáltójelként építi be reflexeibe. Ez a változás mindenképpen fordulatszerűen történik meg, de van az életgyakorlatunknak egy olyan fokozatos megváltozása – és ezt nevezi a Biblia megszentelődésnek, ami csak döntések, küzdelmes lépések,

odaszánások sorozatán keresztül valósul meg. A régi, a nemtelen úgy veszi el bennünk az erejét, amilyen mértékben megerősödik az új, a nemes.

A régi bűnös életmód kísértései ellen legjobb védekezés az, ha tudatosan az új élet dolgaiban gyakoroljuk magunkat. Pl: „*Jó, ha a férfi már ifjúkorában igát hordoz.*” (Jer 3:27) Sok-sok büntől megmenekül az, aki már fiatal korában fegyelmezetten aláveti magát a teherhordásnak. Jézusnak a megtisztított és felékesített házról szóló példázatának a fényében azt is elmondhatjuk, hogy bizonyos általánosítással életünk végéig igaz marad a jeremiási ige: „Jó, ha a hívő ember tartósan terhet és felelőséget hordoz Isten előtt magáért és másokért.” Hány és hány idős testvér szenved attól, hogy nem tanulta meg értelmesen kitölteni a nyakába szakadt sok-sok szabadidőt. Megnőnek a problémák is, mert hisz nincs már értelmes életcél.

* * *

Tagjaink odaszánása gondolataink foglyul ejtésével kezdődik, ahogy Pál fogalmazza ezt meg: „...*lerombolunk minden okoskodást és minden magaslatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmességre.*” (2 Kor 10:5) Tudatos törekvés eredménye az, hogy elménket nemes, építő gondolatokkal foglaljuk le. Senki ne vélekedjen úgy magáról, hogy ő elolvashat, meghallgathat vagy megnézhet bármit, mert róla leperreg, és nem kezdi ki a lelkét! Fontos, hogy gondolatvilágunkat minden nap átmágnesezze Isten Igéje, és folyamatosan rendet tartson ott a Szentlélek fegyelmező jelenléte. A felvillanó gonosz gondolat még nem bűn, de melengetése már igen. Nagy a felelősségünk szokásaink alakításában! Az alábbi fokozatosság jól tükrözi ezt:

* * *

Gyülekezeti életünk egyik hiányossága, hogy kevesen vannak, akik folyamatos felelősséget vállalnak bármilyen szolgálatban. Alkalmi porondmesterek még csak-csak adódnak, de a lekötöttséghez nem fűlik a fogunk. Pedig a folyamatos felelősséggel rendszeresen végzett szolgálat visszahat a jellemünkre, és nagy segítség a megszentelődésben. Itt sokszor az a félreértés, hogy csak bizonyos exponált feladatokat tekintünk szolgáltnak. Pedig Isten nem tesz ilyen különbséget. Ami fontos előtte, és ami a jellemünket is a leginkább erősíti, az a hűség.

Sokszor méltatlanságunkra hivatkozunk, és azt senki nem vonja kétségbe, hogy magunktól méltatlanok vagyunk, de Isten az, aki alkalmassá tesz. Ha kísértéseink vannak, ha letaglózva érezzük magunkat a gonosztól, meneküljünk Istenhez imádságban, és fogjunk neki a kötelezettségeinknek, amit érte vállaltunk. Ez nem azonos azzal az állapottal, amikor valaki képmutatóan él kettős életet: Szívében kiegyezve a gonosszal, és megtűrve azt önmagában, kifelé pedig szolgáló életet színlel. Ez Isten ítéletét vonja magára.

Az Ige szerinti új élet az, amikor tagjaink (azaz: gondolataink, beszédünk, testünk, pénzünk, időnk...) odaszánása által szorul vissza bennünk a gonosz. Mintegy kitolja belőlünk az új a régít. Mindez azért lehet, mert Krisztus meghalt a mi bűneinkért, és feltámadt a mi megigazulásunkért. És csak azoknak van erejük erre a küzdelemre, akik hittel azonosulnak Krisztus halálával és feltámadásával; akik előtt érték az örök élet ígérete.

Urunk, növeld a mi hitünket!

SÓLYOM ATTILA

Hirdetés

50 m²-es lakrész kiadó Budapest XIV. kerületében: nagy szoba, hall, fürdőszoba, konyha, WC.

Bérleti díj megegyezés szerint.

Érdeklődni a **06/20-431-4463** telefonszámon lehet.

Bizonyságtétel

elhangzott pasaréti asszonyórán

2004.04.13-án

Szakályné Anci vagyok Diószdról, arról szeretnék bizonyságot tenni, hogyan vezetett az Úr idáig.

Hitetlen családból elsőként találtam meg az Úr Jézust, vagyis Ő engem. Egy fájdalmas eseményen keresztül 1992-ben állított meg az Úr rohanó, pörgő életemben. Elváltunk. Rádöbbsentem, hogy mindent elrontottam, mindennek én vagyok az oka, hiába akartam jót férjemnek és két kislányomnak. Rosszul sült el, nekik nem az volt jó, ahogy én gondoltam. Menekült tőlem a család, ideges, feszült, házsártos voltam. Válásunk napján egy éjszakába nyúló mély kitárulkozásom volt, az akkor még ismeretlen Isten előtt, majd a zokogásból egyszer csak valami mély békesség töltött el, és elaludtam.

Ezt az éjszakát elfeledve másfél hónap múlva találkoztam egy volt kolleganőmmel, akinek az érdeklődésére elmeséltem életem csodáját. Hívott, hogy látogassam meg. Általa ismertem meg Jézus Krisztust. Isten ekkorra a tudtomon kívül elkészítette a szívemet, mert amit mondott a Bibliából, mindenre zokogva igent mondhattam. További egy hónap és eljutottam egy csendeshétre, ahol teljesen átadhattam az életemet Jézus Krisztusnak. Letehettem bűneimet, és a babonás hiedelmeimet is.

Életem megváltozott, új szívet kaptam, szemléletváltozáson mentem át, békességre jutottam Istennel, önmagammal és a körülöttem élőkkel. Sok energiám szabadult fel, ami addig arra ment rá, hogy másoknak megfeleljek. Többé nem volt szükségem az álarcokra, melyekből volt elég. Szívtam magamba Isten Igéit, és faltam az építő, bizonyságtévő irodalmat. Megértettem, hogy mindent el kell eresztenem, ha Jézussal akarok járni. Én pedig vele akartam, és azóta is vele akarok járni.

Nem volt könnyű nagyobbik lányomat elereszteni, aki akkor volt 14 éves, bár a megtérésem után még jobban elfordult tőlem; sem lemondani a saját kezünk által alighogy felépített házról. Másfél évet kaptam, hogy elfogadjam mindezeket. Kisebbik lányommal beköl-

töztünk egy lakótelepi lakásba. Nagyobbik lányom édesapjával ment.

Öt év után jött vissza hozzánk nagyobbik lányom. Hozzánk költözött, hamarosan elfogadta az Úr Jézust Megváltójának egy csendeshéten. Jelenleg Angliában egy evangélikus konferenciatelepen szolgál az Úrnak.

Most szeretnék visszatérni arra, hogy a váláskor el kellett engednem férjet, gyereket, családi házat, autót, ékszert. Ékszereimet egyik napról a másikra tettem le. Isten ezt is előre tudta, hogy ez csak útban lenne későbbi munkám során. Majd az elengedésben következett a munkahely. 1994-ben vezetői beosztásom a kereskedelembe megszűnt. De tudom, hogy az Úr vett ki onnan, hisz akkor már azért imádkoztam, hogy azt csinálhassam, amit Isten akar, hogy tegyek. Kolleganőimnek tettem olyan kijelentést, hogy én nem leszek munkanélküli, ha kell, akár takarítani is elmegyek. Mégis hét hónap munkanélküliség következett. Sok munkahelyet megnéztem, testvérek biztatására is, de az Úrra várva, hogy Ő tud adni minden szempontból megfelelő, becsületeset. Mert akkor már a fekete, bejelentés nélküli munkák sokasága volt jelen. Bár anyagilag jobban jártam volna, de nekem fontosabb volt, hogy az Úr szerint éljek. Mondta is az egyik munkaadó: „Maguk keresztyének... így nem lehet megélni ebben a világban”. Úgy mentem a munkahelyekre, hogyha nem Istentől van, akkor hiúsítsa meg. Sokféle indokkal hiúsultak meg sorra. Egyik reggel azért imádkoztam, hogy csak annyit adj Uram, ami a lakásfenntartásra és a gyerekem iskoláztatására elég. Néhány nap múlva kaptam a telefont, hogy alkalmazottként felvesz egy kft, és a tulajdonosok otthonaiban kell takarítani. Ahogy közeledett a munkába lépés, utolért a félelem is. Nem fogom bírni, sok ez a munka nekem, három családnál és a kft-nél. Tudtam a volt háromszintes házamról, hogy mit jelent a takarítás. Tisztában voltam azzal is, hogy mindenhol a munka neheze rám vár.

Csodálatos Istenünk van, aki nem téved, jól tudja kinek-kinek mire van szüksége. Engem is előre felkészített a fizikai és lelki nehézségekre, illetve átsegített azokon. Hálás vagyok

érte, hogy mindezt elvégezte bennem addigra, míg bejelentették: „ha nem hátrálsz meg, véglegesítünk.” Így kezdődött hat évi munka és szolgálat. Nagyon sok minden történt ez idő alatt, de az Úr a tenyerén hordott, erősített, vigasztalt, intett, mindenesetre alázatban tartott. Közben a munka egyre több lett – több lakás, több család. Emberileg érthetetlen, hogyan bírtam. Tudom, csak az Úr Jézussal.

Egyszer egy lelki testvérem megkérdezte, hogy vagyok. Mondtam, nagyon fáj a derekam. Mire ő: „el kellene menni orvoshoz”. Én azt feleltem, hogy nem engedhetem meg magamnak, hogy betegállományba menjek. Ezt sem az anyagiak miatt, sem a családok miatt, karácsony előtt nem tehetem. 2001. novemberében két heti erős derékfájás után, egyik reggel nem bírtam munkába indulni. Első diagnózis: lumbágó. Isten megmutatta, hogy lehetek betegállományban nem két hétig, hanem több hónapig, sőt egy évig is. Spondylolysist állapítottak meg, nem tudtam hajolni, cipekedni, sem egy helyben sokáig állni. Ez ma is így van, csak egy picit jobb. Azzal biztatott az orvos, hogy leszálalékolnak. Betegállományom alatt az első táppénzt csak 4 hónap elteltével kaptam meg, a TB költözése miatt. Isten pedig megmutatta, hogy neki mindenre van hatalma, és Ő ki tudja rendelni számunkra a szükségést. Ez idő tájt két kislányra vigyáztam, és az ő betegségeket (bárányhimlőt) is felhasználta Isten, hogy nekünk kirendelje a mindennapit. Ezúton köszönöm a testvéreknek is a segítséget, amit nekünk nyújtottak az Úr nevében. Isten megértette velem a gyakorlatban is, amit ugyan tudtam, hogy minden KEGYELEM és HIT által van. Még soha nem hagyott megszégyenülni, minden számlát időben ki tudtam fizetni. Semmiben nem szenvedtünk hiányt. Amire szükségünk volt, azt megadta, sőt még többet is. Egy év betegállomány eltelt és nem százalékolnak le. A gerinc centrum főorvosa azt írta le, hogy szigorú kímélet szükséges, gerincem terhelhetősége kétséges. 2003. januárjában már nem kaptam táppénzt, le sem százalékolnak, ismét munkanélküli állományban voltam. Minden lázongásom ellenére most is az Úrnak akartam engedelmeskedni, és aláza-

tosan leborultam az Úr Jézus előtt. Akkor a bibliaolvasó kalauzból a következő üzenet vált személyessé: „Ha Jézusra nézek, meggyógyít és elküld vissza a völgybe, az élet sűrűjébe, hogy ott legyek Krisztus-követő, Róla örömmel bizonyoságot tevő gyermek.”

Megértettem, hogy munkába állít az Úr, de hogy hová, fogalmam se volt. Jött a kérdés: „Mit akarsz velem Uram? Merre lépjek?” Így indultam neki egy intenzív számítógépes tanfolyamnak. Közben pedig jártam a meghallgatásokra, mivel egy testvérnőt arra indított Isten, hogy nézze nekem az újsághirdetéseket. Ő hívott fel telefonon, közölve a nekem való állásokat. Egy keddi nap asszonyóráról haza érkezve a munkánélküli hivatalból keresett egy drága hívó testvérem, hogy van egy állás hirdetés, hívjam fel őket. Másnap reggel már mentem is a meghallgatásra. Egy héten belül pedig munkába állhattam a lakásomtól negyedóránnyira Diósdon. Azelőtt másfél órát utaztam a munkahelyemig.

Ilyen megoldásra még gondolni sem merem. Pénztárosi és adminisztrációs feladatokra vettem fel, számítógépes ismerettel. Nem számított, hogy pénzügyi végzettségem nincs. Azt mondta a főnök, hogy nem baj, majd megtanulja. Én pedig válaszoltam ámulva, hogy „igen”. Ez is azt bizonyította számomra, hogy ez a munkahely az Úrtól van. Bár a szépségnek van egy másik oldala is. Ez a cég egy Csökötéstechnikai Szövetkezet, és van egy „Gyógyító Lappiramis” Alapítványa is. Munkába állás előtt alkalmassági vizsgálaton kellett részt venni. Amíg ott vártam, a közvetlen kolléganőm is ott volt, beszélgettünk, illetve csak ő. Így, általa adta tudtomra Isten, hogy mi vár rám. Nekem kell foglalkoznom a pénztárosi és adminisztrációs munkák mellett azokkal a vásárlókkal, illetve telefonon érdeklődőkkel is, akik a „csodapiramist” keresik. Ez a gyógyító lappiramis a tulajdonos találmánya, ami szerinte energiát sugároz, és ezzel fejti ki gyógyító hatását és ér el eredményeket. Gázcsőre téve gáztakarékosságot eredményez, illetve szennyvíztisztítást is végez vele – szóval „mindenre” jó. Én az Úrhoz kiáltottam gondo-

latban „Jaj, Uram!”. Tudtam, hogy ez ördögi, okkult tudomány.

2003. július 1-én kezdtem el itt dolgozni. Kellemesen kezdődött az első munkanap. Reggeli kávé mellett beszélünk meg az aznapi teendőket. Persze én feszültem az Úrra vártam, hogy „mikor Uram?” A főnöktől pedig elhangzik: ma senki ne zavarja őt, feleségét, és a titkárnőjét se. Majd 11 órakor hirtelen megbeszélésre hívtak össze minket. A napi postával érkezett egy levél Debrecenből, amiben beszámoltak arról, hogy sérült, fogyatékos gyermekeken milyen eredményeket értek el ezzel a piramislappal módszerrel. Én fejemet lehajtva imádkoztam. A végén a főnök megkérdezte tőlem, hogy miért vagyok szomorú. Akkor kértem, hogy szeretnék vele négy szemközt beszélni. Volt ideje rám. Elmondhattam, hogy én hívó vagyok és másképp látom ezt a dolgot. Kezébe adhattam dr. Erdélyi Judit: „Mi is a természetgyógyászat?” című írását, kérve, hogy olvassa el. Rövid idő elteltével vörös fejjel megjelent az irodában és visszaadta, hozzátéve az ő gondolatait. Viszont ennek eredményeként nem nekem kell rábeszelnem a vevőkre a lappiramist, csak a számlázást és a csomagolást végzem. Az irodában kirakhattam egy igés naptárat, és alkalmam nyílt igés képeslapot, könyvet adni főnökömnek és munkatársaimnak.

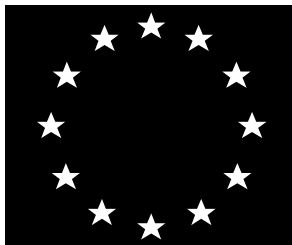
Szeretném összefoglalni bizonyágtételemet azzal, hogy amióta behívtam az életembe az Úr Jézus Krisztust, soha nem hagyott el, erőt és kegyelmet ad a harcaimban, próbáimban, és áldása kíséri életemet. Az Úr meghallgatta imádságaimat a lányaimért is. Mindkettő az Úr gyermeke lett, és a gyülekezet Kapernaum Csoportjában szolgálnak, sérült fiatalok között. Továbbá hálás a szívem azért is, hogy nagyobbik lányom agrármérnöki diplomát szerzett, kisebbik lányom pedig idén végez, mint gyógypedagógus. Az Úr útjai különlegese és csodálatosak.

SZAKÁLY ISTVÁNNÉ
(Keresztyén Testvér Gyülekezet)

Európa

Nagyon időszerű volt Rumbold Gyula bácsi cikke, és felhívása a hozzászólásra. Szóval itt az „EU”, és az alkotmány-szöveg, melyből kihagyták a kereszténységre utalást. Milyen üzenete lehet nekünk? Krisztussal szakítottak volna Európa vezetői?

„Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.”

(Róm 8:19) Ebben benne van a mi földrészünk, Európa is! De vajon Isten fiait ismerhették meg, a Szentírást az egyházi hagyományoknak alárendelő, a hatalmat hajszoló, háborúkat megáldó „egyházi kereszténységben”? Az EU alkotmányjogászai nagyon negatív bizonyítványt állítottak ki hallgatásukkal. Kétségtelen, hogy a Krisztus nélküli, Bibliát mellőző, felvehető vallássá süllyedt kereszténységnek is voltak pozitívumai (kultúra, művészet...); de pozitívumai voltak pl. a Kádár-rendszernek is: viszonylagos szabadság, ingyenes oktatás, teljes foglalkoztatottság, létbiztonság. – Hiszem, hogy a rendszer ítéletét a történelem Ura mondta ki. Továbbá hiszem, hogy még így is több értéket, erkölcsöt tudott adni a „hitehagyott kereszténység”, mint a szocializmus, buddhizmus, iszlám.

Mégis: nincs valódi, élő, bibliahű kereszténység bűnbánat, megtérés, újjászületés, tanítványság nélkül. Csak akiket Isten Szelleme vezérel, azok Isten fiai. Az Úr Jézus követőit a keskeny úton vezeti, ahová nem lehet beleszületéssel kerülni. Oda nem lehet a jól megszokott bűnöket vinni. Krisztus útja nem a tömegek, evilági nemzetek útja. A megtérés személyes ügy, szemben a hamis vallásokkal, melyeket fel lehet venni. A középkori királyok, fejedelmek ezt tették, és erre kényszerítették alattvalóikat is – legtöbbször nemcsak szóval. Továbbra is a széles úton jártak, csak más külsőségekkel, szellemi vezetőikkel. A hitehagyott kereszténység bár

pompás katedrálisokat emelt, de szellemi épülete rossz alapra, rossz anyagból készült, aminek következménye egy szégyenteljes, vérrel írt (nem csak) európai történelem, és emberek tízmilliói, aki elfordultak Istentől, Bibliától. A „keresztény Európa” kudarca nagyon fontos tanulsággal szolgál: nem lehet tömegeket erőszakkal hitbe kényszeríteni; legfeljebb vallásba, egyházba. Történelmi tény, hogy ezen a próbálkozáson nem volt Istenünk áldása. Régi tömlőbe nem lehet új bort tölteni...

Olyan Európában szeretnék élni, ahol a „kereszténység” nem politikai szlogen bizonyos pártok részéről, hanem a hitvalló keresztyének által megélt valóság, tapasztalható erő. Ahol minden tiszteletes valóban tiszteletre méltó életet él, nem kell szégyenkeznünk botrányaik miatt. Ahol nincsenek különféle népcsoportok ellen felszított indulatok. Ahol a „másság” elfogadása nem a bűnös dolgok pártolását jelenti. Olyan Európát kívánok mindannyiunknak, ahol az „ébredés” nem csupán egyházi konferenciákon hallható divatos téma, hanem látható, megtapasztalható valósággá válik. Ahol kocsmá, kaszinó, szexkukkoló helyén erős, evangéliumi gyülekezetek imaházai lesznek. A keresztyén Európában az emberek többsége nem azért nem vétkezik, mert fél a lebukástól, vagy mert nem illik; hanem mert szereti és követi az Úr Jézust – azért győz a bűn felett. Ha majd egy ilyen Európában nem veszik figyelembe a hívők erejét és igényét, nem kerül az Alkotmányba Isten és a kereszténység – szerintem akkor lesz jogos a kifogás.

KOVÁCS ZSOLT

Szeretettel köszöntjük

Kecskés Károly testvért

a József utcai Keresztyén Testvér Gyülekezet vezetőjét, szeptember 20-i születésnapja alkalmából.

„Vesd az ÚRra terhedet, és ő gondot visel rád! Nem engedi sohasem, hogy ingadozzon az igaz.” (Zsolt 55:23)

📖 Könyvajánló 📖

Gyökössy Endre legújabb könyvei a Szent Gellért Kiadónál:

Életünk – Jézus tükrében

Jézus példázatai tükrök, melyekbe ha belenézünk, önmagunkat látjuk. Nem csoda, hogy keresztre feszítették!

128 oldal – 780 Ft.

Életünk helyreigazítója

A helyreigazítás, a „rehabilitáció” gondolatát is Jézus adta a világnak. Szolgálatának sajátos vonása volt a rehabilitáció itt a földön, illetve ezáltal követőit, tanítványait ugyanerre.

146 oldal – 880 Ft.

HTNÉ

* * *

A Tízparancsolat ma

Összeállította: Hankiss Elemér

A kötetben összegyűjtött beszélgetéssorozat a Magyar Televízióban hangzott el 2001–2002-ben. Író, szociológus, pszichológus, keresztyén és nem keresztyén lelkészek, közgazdász, jogász fejtette ki gondolatait, véleményét a Tízparancsolatról – hívők és nem hívők egyaránt. Valamiben azonban megegyeztek: senkit sem hagytak közönyösen az örökérvényű igék. Kevés kivétellel fejet hajtottak isteni igazsága előtt.

Érdekes, hitmélyítőnek is nevezhető olvasmány.

Helikon Kiadó, 2002.

415 oldal – 2500 Ft.

M. G.

Sok szeretettel köszöntjük az általános iskola első osztályát szeptemberben megkezdő gyermekeinket. A nyári szabadságok szétszórtságában *Szabó Szilvia*, *Szilágyi*

Anna, és *Szlepák Viktória* neve jutott el hozzánk.

Igen, Atyám!

Igen, Atyám! Most már csak arra vágyom, hogy míg fekszem a betegágyon, Te nagyon meg tudj növekedni bennem, s taníts meg újra kisgyermekké lennem. Könnyű keresztet hordanom hordanám örömmel, békén. Igen, Atyám!

Igen, Atyám! Most már csak arra kérek, ne haragudj, hogy amért fel nem érlek, hogy amért utadat homály borítja, és nem találok, hol a próbák nyitja, nem tudja rögtön mondani a szám örömmel, békén: Igen, Atyám!

Keresztül húztad, amit én akartam. Felfedted bennem, amit eltakartam. Minden erőmet szélbe szórtad széjjel. Kerestem – nincs már... betakart az éjjel. Csak a hit égett fényt ragyogva rám; Köszönöm Néked: Igen, Atyám!

Olyan jó gyenge, erőtlennek lenni. Olyan jó magam egészen letenni. Olyan jó tudni, hogy semmit se érek, semmit se bírok, gyarló földi féreg. Kegyelem minden! Hogyne mondanám hittél az Áment: Igen, Atyám!

Igen, Atyám! Gyöngye erőtlen bárány, pihenek most már jó Pásztorom vállán, s Ő szelíden visz az úton előre, híves forrásra, kies legelőre. S hála dalával telik meg a szám: Köszönöm Néked! Igen, Atyám!

TÜRMEZEI ERZSÉBET

KÖZREADTA: SZEBENI GYULA ÉS NEJE

Névnapok – szeptember

Érdemes-e foglalkozni a névnapokkal? Sokáig gondolkodtam ezen, vizsgálva az érveket és ellenérveket. Hiszen a Szentírásban még csak utalást sem találunk ilyen, vagy hasonló ünnepre, baptista közösségünkben sincs igazi hagyománya. Persze ha nagyon mélyre akarunk ásni az Igében, születésnapról is csak két esetben történt feljegyzés: 1 Móz 40:20–22-ben: a fáraó születésnapján felakasztják a

fősütőmestert. Mt 14:6–8: Heródes születésnapján lefejezik Bemerítő Jánost. Ezek alapján nem szeretném levonni következtetésként, hogy soha ne emlékezzünk meg a születésnapokról! – Mégis átfogalmaznám a témára a jézusi kérdést: „szabad-e jót tenni, ha testvérünknek névnapja van?” Hiszem, hogy lehet, sőt kell mindenkinek tisztelni egyéni meggyőződését (Róm 14:5). A névnapoknak van annyi előnye a születésnapokkal szemben, hogy naptár segítségével szinte mindenki névnapja tudható, míg a születésnapokat talán csak Husztáné Anni testvérnőnk ismeri. Ezúton is köszönöm neki minden segítségét e témában. Hiszem, hogy a névnap is jó alkalom lehet ahhoz, hogy kezdetleges testvéri kapcsolatok épülhessenek, erősödhessenek.

Megfagyott kapcsolatoknál pedig újra fellobbanhat a szeretet lángja, elolvastva a keserűség jegét. Íme tehát a szeptemberi

névnaposok: **Bögösné Nagy Edit, Dorkóné Tóth Mirella, Kántor Kornél, Pfaff Gellért, Schullerné Kocsis Enikő.** S végül, de nem utolsósorban gyülekezetünk Máriáit is Isten éltesse: **Janó Pálné, Mezei Gézáné, Mészáros Lajosné, Pfaff Mária, Pap Lászlóné, Szabó Mária, Vida Sándorné, Vodiczki Mária.**

Szóljon valamennyiükhöz az ároni áldás: „Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és könnyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békességet!” (4 Móz 24:26)

KOVÁCS ZSOLT

Gyülekezetünket hét nőtestvér képviselte Debrecenben a június 25–27. között megtartott Nőkonferencián. Gerzsényiné Marika, és Kulcsár Tibor lelkipásztor testvér szolgálatáról hangkazettát hoztunk. Kádárné Kriszta, ill. Almádiné Kató szívesen kölcsönadja.

Vecseri József testvér (a Hajdúböszörményi Szeretetház lakója) 2004. augusztus 28-án 90 éves. Gyülekezetünk szeretetteljes köszöntését küldi.

„*Ne vess el engem az én vénségemnek idején; mikor elfogy az én erőm, ne hagyj el engem!*” (Zsolt 71:9)

Beteg voltam és meglátogattatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

<i>Bozsogi Jánosné</i>	<i>Erdei Béláné</i>
<i>Ganda Pálné</i>	<i>Kántor Imréné</i>
<i>Kárpáti Tivadarné</i>	<i>Liptai Sándorné</i>
<i>Nagy Sándorné</i>	<i>Pap Lászlóné</i>
<i>Rumbold Gyula</i>	<i>Selymes Gyuláné</i>
<i>Szabó Lajosné</i>	<i>Szalai Mihályné</i>
<i>Szebeni Gyula</i>	<i>Tóth Imréné</i>
<i>Vecseri József</i>	<i>Vodiczky Mária</i>

Kedves Olvasóink!

Következő lapzártánk **szeptember 19-én vasárnap** lesz. Ismét több anyagot kapunk, így remélhetőleg visszatérhetünk újságunk szokásos havi megjelentetésére. Októberben ismét jelentkezik rejtvény rovatunk is. Köszönjük a megerősödött írói aktivitást. Ne felejtjük: újságunk a gyülekezeté, közösen tartjuk életben, és olyan lesz, amilyenné tesszük.

Szeretettel: a **SZERKESZTŐSÉG**

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest VIII. József u. 12.

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / közös bibliatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórák: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.